

ОТЖЕ, САНСКРИТ?

В слов'янських країнах існує багато поселень під назвою Гоща. Назва ця, очевидно, пов'язана із слов'янськими виразами «гостити, гощу». Але первісне значення цих слів давно вже вийшло із вжитку. Вчений Піктет говорив, що санскритське «гоща» чи «гощана», а зендське «гаощана» спочатку означало стоянку корів (від го — корова і ща — стоянка); звідси щана — приміщення, заселене місце, дім. Врешті-решт, слово «гоща» отримало значення обори — сараю, подібно тому, як «акрастханас» значить конюшня, приміщення для коней. Потім слово

це одержало більш загальний зміст, і в жіночому роді «гоща» стало означати громаду, товариство, зібрання друзів, приятелів. «Гоща», як стоянка пастухів, те і в перській мові: гоща, гощад — простір, огорожений для рогатої худоби, загорожа. У слов'ян, як нащадків арійців, в тому чи іншому значенні слово «гоща» могло бути у вжитку, особливо, коли вони перебували на первісній сходинці кочового пастушачого життя.

Підготувала Надія
АДАМЧУК, бібліограф
сектору краєзнавства і
народознавства ЦРБ.